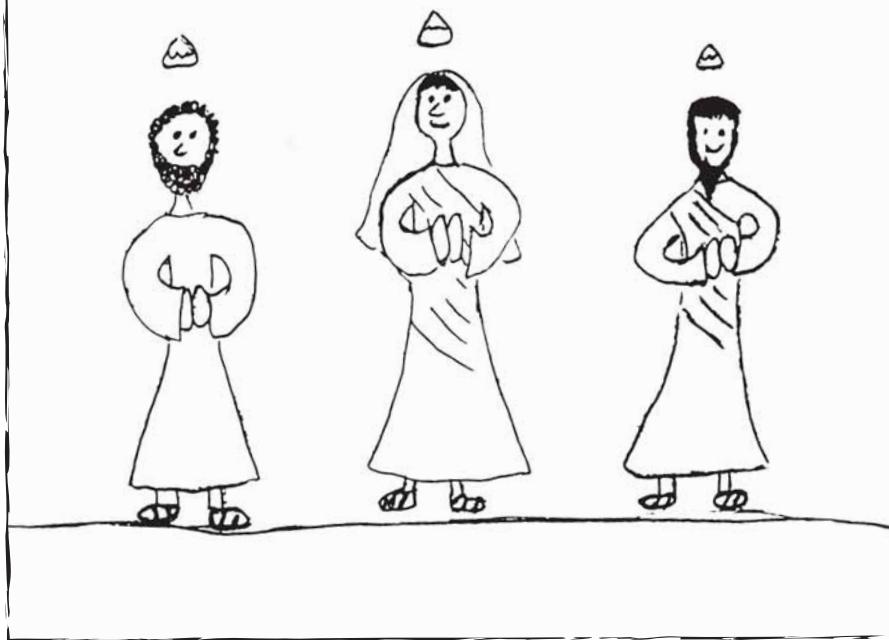

La Mèssa de Pentecòst

Legènda: r.=regiùr; *f.=fedéi*; *t.=töcc insèma*; l.=letùr

La Mèssa del dé de Pentecòst

PRENSEPE

Preghiera al prensépe de la funsiù (antifona)

r. Ol Spéret del Signùr l'à ‘mpienit ‘l ünièrs, Lü che l'tègn insèma töt, e che l'conòss e l'völ bé a töte i sò creatüre coi lengue sò de lur.

r. In del nòm del Pàder, del Fiöl e del Sant Ispéret.

f. Amen.

r. La gràssia del nòst Signùr, ol Gesù Crist, l'amùr de Dio, che l'è Pàder, e la cùmuniù del Sant Ispéret, i sées con vóter.

f. E col tò spéret.

At de penitènsa

r. Fradèi, per celebrà con féde e diossiù i sancs mistér, domandém al Signùr de perdunàm i nòste cólpe, e de iga pietà per töte chèle ólte che m'à refüdàt de iga speransa ‘n de la sò egnida.

r. Signùr, che te se sé ‘ncarnàt per salvàm, iga pietà de nóter.

f. Signùr, pietà.

r. Crist, che te ègnet sèmper a troàm e portàm la gràssia del tò Spéret, iga pietà de nóter.

f. Crist, pietà.

r. Signùr, che ‘l öltem dé te egnerét a giödicà i nòste assiù, iga pietà de nóter.

f. Signùr, pietà.

r. Che Dio, nòst Pàder misericordiùs, a l'gh'abie compassiù de nóter, a l'perfune i nòscc pecàcc e l'me daghe la éta con lü ‘n Paradis.

Glòria

r. Glòria a Dio ‘n del vòlt di céi.

f. E pass in tèra a töcc i òmegn de buna olontà.

t. Nóter a m’te adóra, m’te glorifica, m’te dis gràssie per la tò glòria sènsa fi.

Signùr, Rè del cél, Dio Pàder onipotènt.

Signùr, Fiöl Önegh, ol Gesü Crist; Signùr Dio, Agnèl de Dio, Fiöl del Pàder, té che te lèet vià i pecàcc del mónd, iga pietà de nóter; té che te lèet vià i pecàcc del mónd, scólta la nòsta söplica; té che te sé sentà zó a la drècia del Pàder, iga pietà de nóter.

Perchè dóma té che te sé ‘l Sant, dóma té che te sé ‘l Signùr, dóma té che te sé ‘l nòst modèl perfèt - ol Gesü Crist -, col Sant Ispéret: in de la glòria de Dio Pàder.

f. Àmen.

Colèta

r. O Pàder Sant, che ‘n del mistér de la Pentecòst te fé santa la tò Césa in ògne pòpol, lèngua e nassiù, spand i gràssie del Sant Ispéret in tot ol mónd e sèita, ach al dé de ‘ncö, a fà mai mancà i benefésse facc al prensépe de la predicassiù del Vangél in di cùmunità cristiane.

Per ol nòst Signùr, ol Gesü Crist, tò Fiöl, che l’è Dio, e che l’istà e l’regna con té, ünit al Sant Ispéret, per töcc i sècoi di sècoi.

f. Àmen.

LITÜRGÉA DE LA PARÒLA

1. di **Acc di apòsto**

Capitol 2, versècc 1,13

Intàt che ‘l dé de Pentecòst a l’éra dré a fenì, i dissèpoi i éra reünicc töcc insèma ‘n cà. Töt in d’ü momènt a l’s’è sentit ü trù egnì zó del cél, compàgn d’öna sbompada de ènt che l’à ‘mpienit töta la stansa

de chèla cà. E s'è ést vergót cóme i föss tate lèngue de fögh ch'i se spartìa e i egnìa zó, ògne öna sö ü de lur e töcc i è stacc impienìcc del Sant Ispéret, in manéra che i à tacàt a parlà 'n di ótre lèngue, segónd la fórsa che 'l Ispéret a l'ghe dàa.

Pròpe in chi dé lé a Gerüsalmèm i éra riàcc tace Giüdèi, samàcc per ol mónd, che quand i à sentit chèl rümùr issé fórt i è curìcc per vèd chèl che l'éra söcedít e i è restàcc lé, sèch cóme bacalà, quand i à sèntit ch'i dovràa per ognü de lur la lèngua del sò pòst. E pié de marvéa i disìa: “Chès-ce ch'i parla adèss, ègnei mia töcc de la Galiléa? Cóm'ela alura che nóter m'i sènt parlà la nòsta lèngua! A m'sè Parcc, Médi, Elamécc, e zét che la stà 'n Mesopotàmia, in Giüdéa, in Capadòcia, in del Pónt e 'n de l'Asia, in de la Frìgia, a m've de la Pompìlia, del Egito e de la Lìbia, de la zòna de Siréne, a m'sè forestér de Róma, Ebrèi, e convertìcc al Giüdaìsm, abitàncce de Crèta e de l'Aràbia, e m'i sènt parlà pulito di òpere grande de Dio, ognü 'n de la sò lèngua de cà”. Töcc i stàa lé co la bóca èrta e i se domandàa ü col óter: “Cos'él chèsto streamét?”.

Di óter invéce i ghe grignàa dré, e i disìa: “Chès-ce i à ciapàt töcc la ciòca”.

Paròla de Dio.

f. Disém gràssie a Dio.

del **Salm 103**

1. Del tò Spéret, Signùr, la tèra l'è piéna.

t. Del tò Spéret, Signùr, la tèra l'è piéna.

Benedéss ol Signùr, ànema méa;
Signùr, mé Dio, quat te sé grand!
Quat grande, Signùr, i è i tò òpere!
La tèra l'è piéna di tò creatüre.

Se te ghe lèet ol respìr i mör
e i turna a èss pólver.

Te màndet ol tò Spéret e i è creàde amò turna,
e issé te fé näa töta la tèra.

La glòria del Signùr l'è per sèmper;
che l'sées contét ol Signùr di sò òpere.
Che la mé cantada la sées per Lü ü bèl laùr;
la mé contentèssa l'è töta 'n del Signùr.

l. de la **Lètera de San Pàol apòstol ai Romà**

Capitol 8, versècc 8,17

Fradèi, chèi ch'i viv segónd la càren i pöl mia èss de Dio. Óter però sì mia sóta la càren ma sì del Ispéret, del momènt che lü l'è dét de óter. Se ergü i gh'à mia ol Spéret del Crist i è mia sò de lü. E se 'l Crist l'è dét de óter, ol vòst còrp l'è mórt per ol pecàt, ma 'l Ispéret l'è éta a caüsa de la giöstificassiù. E se l'Ispéret de chèl che l'à ressüssitat ol Gesü di mórrc l'è dét de óter a l'darà la éta ach ai vòssc còrp mortai gràssie al sò Spéret che l'istà dét de óter. Dóca fradèi nóter a m'sè 'n dèbet, ma mia co la càren, perchè se 'ndari dré a la càren óter creperi; se al contrare, col aiöt del Sant Ispéret óter farì mör i òpere del còrp, alura resterì viv. Infati töcc chèi ch'i è menàcc inàcc del Ispéret de Dio, chès-ce i è fiöi de Dio. E óter i mia risseit ü spéret de s-ciàe per èss déboi e stremicc, ma piötost i risseit ü spéret de fiöi tràcc dét in cà, che l've fà di: "Abà, Pàder!". E l'è pròpe 'l Isperét che l'deciara che nóter a m'sè fiöi de Dio. E se nóter a m'sè fiöi, a m'sè ach i erédi: erédi de Dio, insèma col Gesü, se delbü a m'se fà part con lü di sò soferènse e, issé, ach de la sò glòria.

Paròla de Dio.

f. Disém gràssie a Dio.

Sequènsa

*t. Vé Sant Ispéret,
màndem zó del cél*

öna spéra de ciàr.

*Vé Pàder di poareècc,
che te sé generùs con töcc,
cara lüs che te dèrvet i còr a l'amùr.*

*Consuladùr sàe e bù,
bàlsem per i ànime feride,
dòls comè la mél.*

*Te sé la possada dòpo la fadiga,
l'ombréa quand che l'fà cóld,
la spala del amis piö car quand che s'löcia disperàcc.*

*Oh lüs lösènta,
vé dét de nòter
e pórta la pass in di nòscc còr.*

*Sènsa la tò fórsa
'l òm a l'pöl fà negót de bù
e töt l'istà sóta 'l pecàt.*

*Nèta bé chèl che l'è onfegàt,
dàga aqua ai tère sidrade,
mèdega i feride amò èrte.*

*Smülzina chèl che l'è dür e sténch,
scólda chèl che l'è 'nzeclít,
fà marcià drécc chèl che l'và fò del sentér.*

*Dàga ai tò fedéi,
ch'i crèd adóma 'n té,
i tò sancc regài.*

*Regala irtü e gràssia,
öna santa mórt
la éta sènsa fi in Paradìs.*

l. Alelüia, alelüia.

f. Alelüia, alelüia.

l. Vé, Sant Ispéret, impienéss i cör di tò fedéi e ‘mpìega dét ol fögh del tò amùr.

f. Alelüia, alelüia.

r. Ol Signùr a l’sées con vóter.

f. E col tò spéret.

del **Vangél segónd ol Gioàñ**

Capitol 14, versècc 15,16 e 23,26

f. Glòria a té, o Signùr.

In chèl momènt ol Gesü l’gh’à dicc ai sò dissèpoi: “Se óter me üli bé ‘ndari dré ai mé comandamécc. Mé pregheró ‘l Pàder e lü l’ve darà ün óter Consuladùr, perchè l’istaghe sèmper con vóter. Se ü l’mé öl bé l’indarà dré a töt chèl che ó dicc e ‘l mé Pàder a l’ghe ölerà bé, e nóter m’indarà de lü e m’istarà dét de lü. Chèl che l’mé öl mia bé a l’và mia dré ai mé paròle; la paròla che scultì l’è mia la mé, ma l’è del Pàder che l’m’à mandàt. Chès-ce laùr v’i ó dicc quand che sére amò ‘n mès a óter. Ma ‘l Consuladùr, ol Sant Ispéret che ‘l Pàder a l’manderà ‘n del mé nòm, lü l’ve farà èd töt chèl che l’ve ocór, col regordàv töt chèl che v’ó dicc.”.

Paròla del Signùr

f. Lóde a té, o Crist.

Confessiù de féde

r. Crède ...

t. ... in d’ü Dio sul, Pàder onipotènt, creatùr del cél e de la tèra, de töcc i laùr ch’i se èd e ch’i se èd mia.

Crède ‘n d’ü Signùr sul, ol Gesü Crist, Önegh Fiöl de Dio, nassit del Pàder prima de töcc i sècoi: Dio de Dio, Lüs de Lüs, Dio véro de Dio

véro; generàt, e mia creàt, de la stèssa sostansa del Pàder; per la sò Gràssia töcc i laùr i è stacc creàcc.

Per töcc e per la nòsta salvassiù l'è egnit zó del cél, e per òpera del Sant Ispéret a l's'è ‘ncarnàt in d'la ghéda de la Vèrgen Maréa e l's'è facc òm.

Per nóter a l's'è lassàt mèt in crus, l'è mórt e l'è stacc pondìt in del sepólcher.

Ol tèrs dé l'è ressüssitat cóme i dis i Scritüre; l'è ‘ndacc sö ‘n cél, e l'è sentàt zó a la drécia del Pàder; e de là l'vegnerà amò turna per ol giödésse di viv e di mórrc, e ‘l sò règn a l'gh'avrà mai fi.

Crède ‘n del Sant Ispéret, che l'è ‘l Signùr e l'dà la éta, e che l've del Pàder e del Fiöl. E ‘nsèma col Pàder e col Fiöl a l'è adoràt e glorificàt; e l'à parlàt co la us di proféte.

Crède la Césa, öna, santa, catòlega e apostòlega; confèsse ü batésem sul per ol perdù di pecàcc. E spète la ressöressiù di mórrc e la éta del mónd che l'vegnerà. Àmen.

Preghiéra di fedéi

r. Fradèi e sorèle, intàt che m'ispèta ‘l Salvadùr, preghém ol Pàder, perchè l'vegne ‘ncóntra ai nòscce bisògn e a chèi de töta l'ümanità. Söplichémel col dìga: Scóltem, Signùr.

f. Scóltem Signùr.

1. Perchè ... Preghém.

f. Scóltem Signùr.

LITÜRGÉA ÖCARÉSTEGA

Preparassiù di regài

r. Benedèt te sé té, Signùr, Dio del ünièrs: del tò amùr grand m'à risseit chèsto pà, fröt de la tèra e del laurà del òm; me l'mèt denàcc a té, perchè l'deènte ‘l pà de la éta sènsa fi.

f. Benedèt in di sècoi ol Signùr.

r. Benedèt te sé té, Signùr, Dio del üniérs: del tò amùr grand m'à risseit chèsto vi, fröt de la tèra e del laurà del òm; me l'mèt denàcc a té, perchè l'deènte 'l brómbbo de salvassiù.

f. Benedèt in di sècoi ol Signùr.

r. Preghì, fradèi e sorèle, perchè ol mé e 'l vòst sacrefésse a l'sées acc-tàt bé de Dio, Pàder nòst.

f. Ol Signùr a l'rissée di tò mà chèsto sacrefésse, a glòria e lóde del sò nòm, per ol nòst bé e chèl de töta la sò santa Césa.

r. Manda, o Pàder, ol Sant Ispéret prometìt del tò Fiöl, perchè l'me faghe conòss in del cör ol mistér de chèsto sacrefésse, e l'me dèrve a la conossènsa de töta la erità. Per Crist che l'è 'l nòst Signùr.

f. Àmen

Preghiéra Öcaréstega

r. Ol Signùr a l'sées con vóter.

f. E col tò spéret.

r. I cör in vèrs al cél.

f. I è ultàcc al Signùr.

r. Disém gràssie al Signùr, Dio nòst e grand.

f. L'è ü laùr bèl e giöst.

r. E l'è pròpe ü laùr bèl e giöst, nòst doér e fónte de salvassiù, chèl de dì sèmpre con fórsa, ché e 'n töt ol mónd, gràssie a té, Pàder sant, per ol tò Fiöl amoréol, ol Gesü Crist. Incö té t'è portàt a cömpimét ol mistér de la Pasqua e sö chèi che t'è facc deentà tò s-cècc t'è dacc fò, in Crist ol tò Fiöl, ol Sant Ispéret che, quand la tò Césa l'à facc i prim pass, l'à dicc a töcc ol mistér scondit in di sècoi e l'à tiràt insèm töte i lengue di pòpoi 'n de la confessiù d'öna féde sula.

Per chèsto mistér de salvassiù, insèm ai àngei e ai sancc, a m'te canta con d'öna us sula la tò glòria:

t. Sant, Sant, Sant ol Signùr,

Dio de l'Üniérs,

*i céi e la tèra i è pié de la tò Glòria,
Osana 'n del vòlt di céi.
Benedèt Chèl che l've
'n del nòm del Signùr,
Osana 'n del vòlt di céi.*

r. Pàder Sant, prensépe de ògne santità, fà sancc chès-ce regài che m’à portàt söl altàr col mandàga dét ol tò Spéret perchè i deènte per nóter ol còrp e ‘l sangh del Gesü Crist, ol nòst Signùr.

Lü, col indà in vers a la sò passiù, l’à ciapàt in mà öna pagnòta e col diga gràssie a Dio, l’l’à smesada col dàghen ü tochèl a töcc i sò dissèpoi, e l’gh’ à dicc:

“Tüì sò, e mangìn töcc: chèsto l’è ‘l mé còrp, dacc in sacrefésse per vóter”.

Dòpo la séna, in de stèssa manéra, l’à tölt sò ‘l càles del vi, e col diga gràssie al Pàder, l’l’à dacc fò ai sò dissèpoi, col dì: *“Leì sò ‘l càles del vi e biùn töcc ü gutì: chèsto l’è ‘l càles del mé sangh per la nòa e etèrna aleànsa, spantegàt per vóter e per töcc i òmegn in remissiù di pecàcc. Fì töt chèst in memòria de mé”*.

r. Mistér de la féde:

f. A m’dis a töcc che te sé mórt, o Signùr; a m’vusa contécc che te sé ressüssitât, intàt che m’ispèta che te tìurnet.

r. Col selebrà la memòria de la mórt e de la ressöressiù del tò Fiöl, a m’mèt söl altàr, Pàder, ol pà de la éta e ‘l càles de salvassiù, e m’té dis amò gràssie per im permetít de stà a la tò presènsa a fà ‘l nòst servésse de pastùr ai fradèi.

Col còr ömel a m’té préga per la cümuñiù al còrp e al sangh de Gesü Crist, ol Sant Ispéret a l’tire ‘nsèma töcc in d’ü còrp sul.

Regórdes Pàder de la tò Césa, che l’è sò töta la tèra: e incö l’è ciamada ‘n del dé de fèsta, quand ol Crist l’à enzìt la mórt e l’m’à regalàt, se m’völ, la éta sènsa fi; fà ‘n manéra che la sées buna e sàvia, in üniù col nòst Papa Benedèt, i nòssc vèscov Robèrto e Lino, e töt ‘l ùrden di précc.

Regórdes di nòscce fradèi ch'i s'è ‘ndormentàcc co la speransa de ressüssità e de töcc i mórcce ch'i domanda la tò clemènsa: fà ch'i pöde èdet a' lur in céra. Èss té misericordiùs e fà ‘n manéra che m'ghe rie a stà con té ‘n Paradìs, insèm a la beada Vèrgen Maréa, coi apòstoli e töcc i Sancc, che sèmper i t'è stacc fedéi: e ‘n Gesü Crist a m'canterà la tò glòria.

Per Crist, con Crist e in Crist, a té, Dio Pàder onipotènt, in üniù col Sant Ispéret, ògne unùr e glòria per töcc i sècoi di sècoi.

f. Amen.

CÜMÜNIÙ

r. Ol Signùr a l'm' à dacc ol sò Spéret. Co la fidücia e la libertà de èss i sò fiöi, disém, töcc insèma:

t. Pàder Nòst,

che te sé ‘n cél

a l'sées santificàt ol tò nòm,

a l'vègne ‘l tò règn,

la sées fàcia la tò olontà,

tat in cél quat in tèra.

Dàm incö ‘l pà de töcc i dé;

perdùnem i nòscce pecàcc,

compàgn che nóter a m' perduna chi di óter.

Tègnem franch, sàe e generùs,

de lontà del diàol.

Sèmpre.

r. Tègnem lontà, Signùr, de töcc i mài, regàlem la pass adèss e sèmper, e co ‘l aiöt de la tò misericòrdia m'istarà sèmper liber del pecàt e sigür de ògne preocüpassiù o tentassiù, intàt che m'ispèta che la ègne la buna speransa e che l'turne ‘ndré ‘l nòst Signùr, ol Gesü Crist.

f. Tò l'è ‘l règn, tò la fórsa e la glòria ‘n di sècoi.

Scambe de la pass

r. Signùr Gesü Crist, che t'è dicc ai tò apòstoï “Ve lasse la pass, ve dó la mé pass”, àrdega mia ai nòssc pecàcc, ma a la fède de la tò Césa; e dàga ünità e pass, segónd la tò olontà. Té che te sté e te règnet in di sècoi di sècoi.

f. Àmen.

r. La pass del Signùr la sées sèmper con vóter.

f. E col tò spéret.

r. Salüdìv con d'ü sègn de pass.

Spartissiù del pà

t. Agnèl de Dio, che te lèet vià i pecàcc del mónd, - ìga pietà de nóter.

Agnèl de Dio, che te lèet vià i pecàcc del mónd, - ìga pietà de nóter.

Agnèl de Dio, che te lèet vià i pecàcc del mónd, - dà a nóter la pass.

r. Beàcc i ‘nvidàcc a la fèsta del Signùr. Èco ‘l Agnèl de Dio che l’lèa vià i pecàcc del mónd.

f. Oh Signùr, mé só indègn de stà a la tò tàola, ma dì apéna öna paròla e mé saró salvàt.

(r. Ol còrp de Crist. ... *f. Àmen*)

FINÀL

r. Ol Signùr a l’sées con vóter.

f. E col tò spéret.

r. A l’ve benedighe Dio onipotènt: Pàder, Fiöl e Sant Ispéret.

f. Àmen.

r. La mèssa l’è finida; ‘ndì e portì a töcc la giòia del nòst Signùr che l’è ressüssitat. Alelüia, alelüia.

f. Disém gràssie a Dio. Alelüia, Alelüia.

VÈCC TESTAMÉT

del Liber de la Gènesi

Capitol 11, versècc 1,9

LA TÓR DE BABÉL

Töta la tèra la gh’ia öna lèngua sula, fàcia sö coi stèsse paròle. Col vègn di tère de matina, ü dé i òmegn i s’è troàcc in d’öna pianüra, dét in del païs de Senàar, e lé i à decidít de fermàs. Tra de lur i disìa: “Egnì ché töcc insèma: paregém di quadrièi de tèra, còcia col fögh”. I quadrièi i éra dür cóme préda e ‘l botöm fòrt cóme ‘l cement. Pò i à dicc: “E adèss fém sö öna sità con d’öna tór ólta ólta, che la rie fina ‘n cél; e ciamémela con d’ü nòm. In chèsta manéra m’pöderà stà ché ‘nsèma, sènsa düsi ‘ndà ‘n töcc i cantù de la tèra”.

Ma ‘l Signùr l’è egnìt zó a dàga ön’ögiada a chèl’imprésa ch’i éra dré a realisà. E ‘l Signùr l’à dicc: “Èco, i òmegn i è ü pòpol sul e tra de lur i dóvra öna lèngua sula; chèsto l’è ‘l prensépe del sò laurà e i pöderèss riàga a portà fina ‘n fònd ol sò progèt. (Ma chèsto l’è mia bù per lur.) L’è mèi per lur che mé rie zó sö la tèra e faghe ‘n manéra de mes-cià sö la sò lèngua, issé che ü l’ghe rie mia a capì chèl che l’dis chèl óter”. Dóca ‘l Signùr l’à spartìt i òmegn in tace pòpoi col viga ognü la sò tèra, e lur i à piantàt lé de mèt impé ön’önega sità. Per chèst a la sità i òmegn i gh’à metìt ol nòm de Babél: perchè pròpe ‘n chèl löch ol Signùr l’à ‘mbroiàt sö la lèngua önega ch’i gh’era, e de chèl pòst Lü a i à menàcc in töcc i cantù de la tèra.

